ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τακ. Γραφείο Αγ. Λαύρα Αριθμός Άδειας 015/077

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021 - Α.Φ.197

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Κάλεσμα σε μετάνοια

Ο Θεός μάς κρίνει όχι επειδή δεν έχει έλεος, αλλά μας κρίνει για να μας φέρει σε μετάνοια. Εάν όμως αρνούμαστε να δούμε και να γονατίσουμε μπροστά στις κρίσεις Του, τότε αποτυγχάνουμε ν' απαντήσουμε στο Θεό με τον τρόπο που Εκείνος επιθυμεί. Ο Θεός μάς κρίνει ώστε να μετανοήσουμε και υπόσχεται έλεος σ' αυτούς που μετανοούν.

Ας δούμε ένα μέρος από το 18ο κεφάλαιο του Ιερεμία, διαβάζοντας μόνο τα εδάφια 7-10, που λένε ξεκάθαρα ότι ο Θεός κρίνει ένα έθνος ανάλογα με τον τρόπο που ανταποκρίνεται προς Αυτόν.

"Κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα ενάντια σε έθνος ή ενάντια σε βασιλεία, για να ξεριζώσω και να κατασκάψω, και να καταστρέψω, αν το έθνος εκείνο, ενάντια στο οποίο μίλησα, επιστρέψει από την κακία του, θα μετανοήσω από το κακό που είχα σκεφθεί να κάνω σ' αυτό. Και κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα για ένα έθνος ή για μια βασιλεία, να οικοδομήσω, και να φυτέψω, αν κάνει κακό μπροστά μου, ώστε να μη υπακούει στη φωνή μου, τότε θα μετανοήσω για το καλό, με το οποίο είχα πει να το αγαθοποιήσω".

Δηλαδή ο Θεός λέει: *"Σας προειδοποιώ για κρίση και σας λέω ότι έρχεται, αλλά εάν αλλάξετε στάση τότε θα αποσύρω την κρίση. Ή αντίστροφα, εάν σας έχω υποσχεθεί καλό και ευλογία σε κατάσταση υπακοής, και γυρίσετε σε ανυπακοή, θα αποσύρω το έλεός μου. Θα σας συμπεριφερθώ ανάλογα με τον τρόπο που Μου συμπεριφέρεστε"*. Αυτός είναι ο τρόπος που ο Θεός έχει υποσχεθεί να συμπεριφερθεί σε κάθε έθνος.

Πιστεύεις ότι ο Θεός θα αντιμετώπιζε την Ελλάδα μ' αυτό τον τρόπο; Πιστεύεις ότι είναι δυνατόν ο Θεός ακόμα και τώρα ν' ασχολείται με το έθνος μας; Νομίζεις ότι σε πολλές περιπτώσεις είμαστε πολύ αργοί και επίμονοι στο να δούμε τις κρίσεις του Θεού και να καταλάβουμε ότι τις αξίζουμε; Ο Θεός μάς καλεί να μετανοήσουμε, αντί να γκρινιάζουμε και να κριτικάρουμε. Και υπόσχεται έλεος, εάν μετανοήσουμε.

Αυτή η αρχή ανταπόκρισης των ανθρώπων φαίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρα στο 7ο κεφάλαιο της Β΄ Χρονικών, σε μια αποκάλυψη που ο Θεός έδωσε στο Σολομώντα αμέσως μετά την ολοκλήρωση κτισίματος του ναού.

"Αν κλείσω τον ουρανό και δεν γίνεται βροχή, και αν προστάξω την ακρίδα να καταφάει τη γη, και αν στείλω θανατικό ανάμεσα στον λαό μου και ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους" (εδ 13-14).Αυτή είναι η υπόσχεση ελέους του Θεού.

Πρόσεξε ότι ο Θεός καθιστά τα παιδιά Του υπεύθυνα για την κατάσταση της γης τους. Γενικά μιλώντας, οι χριστιανοί συμβαίνει να κατηγορούν τους μη χριστιανούς για τα προβλήματα στον κόσμο. Κατ' ουσίαν όμως ο Θεός λέει: *"Το πρόβλημα δεν είναι μ' εκείνους, αλλά είναι με σας. Εάν ασχοληθώ μαζί σας, μπορώ να διαχειριστώ την κατάσταση"*. Ο Θεός αρχίζει πάντα με τους δικούς Του!!

Η Α΄Πετρ. 4:17 λέει: *"...είναι καιρός να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού..."*. Ο Θεός δε ξεκινά κρίνοντας τους μη-πιστούς. Η πρώτη Του κρίση είναι για τους δικούς Του. Και ο Θεός λέει στα παιδιά Του, ότι: *"Εάν Μου επιτρέπετε να είμαι μαζί σας, θα αγγίξω τον κόσμο μέσα από σας. Αλλά αν Μου αντισταθείτε, δεν έχω τρόπο να αγγίξω τον κόσμο"*.Ή γινόμαστε το κανάλι του Πνεύματος του Θεού για τον κόσμο, ή αλλιώς εμποδίζουμε το Πνεύμα του Θεού από το να αγγίξει τον κόσμο. Ο τρόπος που ανταποκρινόμαστε στο Θεό είναι αυτό που καθορίζει και την έκβαση.

Έτσι ο Θεός λέει: *"Εάν τα παιδιά Μου κάνουν αυτά που ζητώ, θα θεραπεύσω τη γη τους"*. Δεν εξαρτάται λοιπόν από τους μη πιστούς. **Εξαρτάται από τους πιστούς!**! Εμείς είμαστε το αλάτι της γης. Εμείς αποφασίζουμε τον προορισμό του έθνους.

Πιστεύω ότι υπάρχει ελπίδα εάν ανταποκριθούμε στις προϋποθέσεις του Θεού. Παίρνω το Θεό σοβαρά. Παίρνω το Θεό με το Λόγο Του. Εάν είμαστε πιστοί άνθρωποι ας υπακούσουμε την προϋπόθεση της Β΄ Χρονικών 7:14 και ας ανταποκριθούμε στις ιστορικές κρίσεις του Θεού και τότε αντί για κρίση, το έθνος μας θα λάβει το έλεος και τη θεραπεία που ο Κύριος επιθυμεί διακαώς να μας στείλει.

"Προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή..."

"Προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή και δέηση εν Πνεύματι, και αγρυπνώντας σ' αυτό τούτο με κάθε προσκαρτέρηση και δέηση για όλους τούς αγίους" (Εφ. 6:18)

Η προσευχή είναι αυτή και μόνο που μας δίνει την αναγκαία δύναμη για να χρησιμοποιήσουμε τα υπόλοιπα κομμάτια της πανοπλίας! Αφού ο χριστιανός φορέσει αυτά τα έξι κομμάτια, πριν τα προμηθευθεί για να πάει στη μάχη και ετοιμαστεί για τη νίκη, χρειάζεται τη βοήθεια του Στρατηγού. Για αυτό το λόγο, ο Απόστολος μάς ικετεύει να προσευχόμαστε "πάντοτε" με κάθε δέηση εν Πνεύματι. Πρέπει να πολεμήσουμε στα….. γόνατα! Μόνο η προσευχή μπορεί να διατηρήσει ζωντανές τις διάφορες πνευματικές ευλογίες που ζωγραφίζονται από τα διαφορετικά κομμάτια της πανοπλίας.

"Προσευχόμενοι πάντοτε" σε κάθε καιρό - τόσο στις ώρες της χαράς, όσο και στης λύπης, στις μέρες της δυστυχίας, όσο και της ευημερίας. Και όχι μόνον αυτό, αλλά "αγρυπνώντας σ'αυτό τούτο με κάθε προσκαρτέρηση", που είναι ένα από τα ουσιώδη στοιχεία της προσευχής που θριαμβεύει της προσμονής. Πρόσεξε τον εαυτό σου, να μη σταματάς, συνέχισε!

Κίνητρο για αγιότητα

Ο Δεύτερος Ερχομός του Χριστού είναι ένα κίνητρο και μια παρότρυνση για αγιότητα, για ευαγγελισμό και για υπακοή.

Η Αγ. Γραφή λέει: "*Μένετε σ' Αυτόν, ώστε όταν φανερωθεί ... να μην ντραπούμε*" (Α' Ιωαν. 2:28).

Όπως ο Μαρτίνος Λούθηρος είπε: "**Πρέπει να πιστεύουμε και να ζούμε και ν' αγαπάμε και να εργαζόμαστε σαν ο Ιησούς Χριστός να πέθανε χθες, ν' αναστήθηκε σήμερα, και να πρόκειται να ξαναέρθει αύριο**".

Βρίσκοντας τη θέση μας στην προσευχή

Μερικοί από εμάς μπορεί να ανήκουμε στη γενιά μέσα από την οποία ο Θεός επιθυμεί να πραγματοποιήσει τα μεγάλα Του σχέδια για την επιστροφή του Υιού Του και την προαγγελία για τον ένδοξο ερχομό Του! Δεν θάπρεπε τότε να προσπαθήσουμε να είμαστε άνδρες και γυναίκες ζωντανής πίστης, νιώθοντας ότι πορευόμαστε μέσα στο θέλημα του Θεού; Υπάρχει ένας θερισμός που πρέπει να γίνει! Χριστιανοί, αυτή είναι η ώρα να προσευχηθούμε, να πιστέψουμε στο Θεό, ν' αναλάβουμε την υπευθυνότητα στην οποία ο Θεός μάς έχει καλέσει.

Σήμερα, πολλοί χριστιανοί αντιμετωπίζουν διάφορα προσωπικά, σοβαρά προβλήματα, όπως πολλοί άνθρωποι στον κόσμο: έλλειψη οικονομικών πόρων, διαταραγμένες σχέσεις στην οικογένεια, ή στην εργασία, ή στην εκκλησία, μη σωσμένους δικούς τους ανθρώπους, προβλήματα υγείας, απειλές για την ασφάλεια ακόμη και της ίδιας τους της ζωής, αμαρτία που υπεραφθονεί στην κοινωνία κ.α. Αλλά αυτά τα προβλήματα δεν πρέπει να επισκιάσουν το όραμά μας για τον παντοδύναμο Θεό μας, για το τι Εκείνος μπορεί να κάνει, και το τι έχει υποσχεθεί να κάνει. Εάν ο πρωταρχικός μας σκοπός δεν είναι ο Θεός, τότε αντί να προσευχόμαστε προσευχές πίστης, θα υποφέρουμε από μειωμένη πίστη και από άγχος, ή από παθητική αποδοχή της μοίρας μας. Τότε, πώς η ζωή μας θα λογαριαστεί για το Θεό και τους σκοπούς Του; Η υπερνίκηση των προσωπικών προβλημάτων μέσω της πίστης και της προσευχής μάς εκπαιδεύει και μας δυναμώνει για την υπηρεσία του Κυρίου μας.

Η Frances Ridley Havergal, μία γυναίκα Θεού, που έζησε πριν 100 χρόνια, αποκάλυψε το μυστικό της ζωής της, μιας ζωής εξαιρετικής αφιέρωσης και υπηρεσίας στον Κύριό της παρόλο τους περιορισμούς λόγω εύθραυστης υγείας, όταν έγραψε: "Παραμένοντας στον Κύριο, οι καρδιές είναι πλήρως ευλογημένες βρίσκοντας, όπως Εκείνος έχει υποσχεθεί, τέλεια ειρήνη και ανάπαυση". Αν και πέθανε σε ηλικία μόλις 42 ετών, πέθανε με λέξεις νίκης στα χείλη της: "Υπέροχο να είμαι τόσο κοντά στην πύλη του Ουρανού", "Τι όμορφο που θα πάω εκεί Πάνω!" Έφυγε εν μέσω πολλών ύμνων που είχαν γράψει αναρίθμητοι άγιοι, ώστε να έχουν μια στενότερη επικοινωνία με το Θεό. "Πάντα και Μόνο, Όλα για Εσένα!" έβγαιναν από την καρδιά και την πένα της κάποια άλλη φορά. Σ' αυτούς τους ύμνους μοιράζεται μυστικά που την έκαναν πηγή ευλογίας σε πολλούς. Μακάρι κι' εμείς, να διατηρήσουμε την καρδιά και το μυαλό μας στο Θεό και στις υποσχέσεις Του, και να εμπειριστούμε μια ζωή ειρήνης, χαράς και καρποφόρου υπηρεσίας για τον Κύριό μας. Πάντα και όλα μόνο για τον αγαπημένο μας Κύριο!

Για αποτελεσματική προσευχή, η ανώτατη επιθυμία της καρδιάς μας και η κατεύθυνση των προσευχών μας πρέπει να είναι ο Θεός να δοξάζεται, το θέλημά Του να πραγματοποιείται και τα σχέδιά Του να ευοδώνονται. Ο Θεός μάς λέει στο Λόγο Του ότι *"οι βουλές Του δεν είναι οι βουλές μας, ούτε οι δρόμοι Του είναι οι δρόμοι μας."* (Ησα. 55:9).

Αν και το να υποτασσόμαστε στο θέλημά Του μπορεί μερικές φορές να μας κοστίσει, έχουμε κάθε λόγο να Τον δοξάζουμε και να Τον λατρεύουμε για τους ανώτερους σκοπούς Του. Υπολογίστε ότι μας διάλεξε να είμαστε μέρος αυτού που σχεδίασε πριν τη δημιουργία του κόσμου. Σχεδίασε μια Νύμφη για τον αγαπημένο Του Υιό, μια μέρα να σταθεί δίπλα Του, ντυμένη με υπέροχα ρούχα αγνότητας και αγιότητας, καθαρισμένα με το Αίμα του Υιού, του Κυρίου Ιησού Χριστού, που μας αγάπησε και έδωσε τον εαυτό Του για εμάς. Τι υψηλό και άγιο κάλεσμα που έχουμε! Πολύ λίγο μπορούμε να καταλάβουμε τη θαυμάσια χάρη που ο Θεός άπλωσε για εμάς εν Χριστώ. Δεν θα 'πρεπε η τοποθέτηση του εαυτού μας στην εκπλήρωση της κλήσης Του να εκτοπίσει οτιδήποτε στον κόσμο που θα μπορούσε να πάρει την πρώτη θέση στη ζωή μας; Ο Απόστολος Παύλος έδωσε άξιο παράδειγμα για εμάς, και καλεί τα παιδιά του Θεού να "*κάνουν ΤΑ ΠΑΝΤΑ προς ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ*" (Α΄ Κορ. 10:31).

Το Άγιο Πνεύμα «Ο Παρηγορητής

Η παρηγοριά του Αγίου Πνεύματος δεν έχει να κάνει μόνο με την απάντηση του Χριστού για τις αμαρτίες μας, αλλά και με όλες τις διεξόδους για κάθε άλλη μας ανάγκη. "*...από το δικό Μου θα πάρει, και θα σας το αναγγείλει*" (Ιωα. 16:14). Εάν η διευθέτηση των υποθέσεών μας βρίσκεται πάνω στους δικούς μας ώμους, η έγνοια μας είναι να έχουμε αρκετή δύναμη για τις ευθύνες μας. Αλλά εάν η ρύθμισή τους είναι επάνω στους ώμους Του, τότε αυτός που χρειάζεται να έχει τη δύναμη είναι Εκείνος. Και το Άγιο Πνεύμα ευαρεστείται να μας δείχνει ότι την έχει. Μας αποκαλύπτει Εκείνον στην καρδιά μας, όχι απλά σαν τον Μοναδικό που μπορεί να υπερνικήσει το διάβολο, αλλά και που έχει κάνει τόσα μέσω του σταυρού Του. Μας Τον δείχνει να κάθεται "*...στα επουράνια, πάνω από κάθε αρχή και εξουσία...*" (Εφεσ. 1:20-21), και πάνω από κάθε ενάντια δύναμη, ενωμένους μαζί με τον Ιησού Χριστό (Εφεσ. 2:6). Αυτό σημαίνει ότι δεν είμαστε απλά στην πλευρά του νικητή, αλλά στην πλευρά που έχει ήδη νικήσει. Δεν πολεμάμε για τη νίκη αλλά από θέση νίκης.

Μέχρι να έχουμε μια τέτοια αποκάλυψη στα προβλήματά μας από τον Κύριο, τείνουμε, να έχουμε άγχος και να παλεύουμε για τα προβλήματα μας. Αλλά όταν, την ώρα της ανάγκης, το Άγιο Πνεύμα μάς δείξει τον Ιησού, τότε είμαστε ελεύθεροι, βλέπουμε τον εαυτό μας μέσα από Εκείνον ως "*κεφάλι, και όχι ουρά*" (Δευτ. 28:13) και αφαιρούμε την ηττοπάθεια από το πνευματικό μας "είναι". Με το να γίνουμε νικητές εν πνεύματι γινόμαστε νικητές και σε άλλες σφαίρες επίσης, γιατί η πίστη είναι η νίκη που νικά τον κόσμο (Α Ίωαν. 5:4). Και καθώς προχωράμε με νέο θάρρος και εμπιστοσύνη, βρίσκουμε το Θεό να εργάζεται για εμάς στη θέση μας.

Αυτό μας φέρνει στην ερώτηση για τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος για υπηρεσία, την οποία μερικοί από εμάς τόσο ένθερμα επιθυμούν. Εγώ, μπορώ να δώσω μόνο τη δική μου εμπειρία. Βρίσκω ότι το Άγιο Πνεύμα μού δίνει δύναμη, έτσι ώστε να προσεύχομαι διακαώς στον Κύριο Ιησού που αναστήθηκε από τους νεκρούς και μου αποκάλυψε τη δύναμη και τη θέση που κατέχει. Καθώς το βλέπω αυτό, τα βάρη, οι φόβοι και οι αγωνίες μου φεύγουν. Βρίσκω τον εαυτό μου να ντύνεται με την απαραίτητη ουράνια δύναμη για πρακτική διακονία. Ο Ελισαιέ έλαβε διπλή μερίδα του Αγίου Πνεύματος που ήταν στον Ηλία, μόνο όταν είδε την ανάληψη του κυρίου του στον ουρανό. Έπειτα η μηλωτή, σύμβολο της δύναμης, έπεσε στα πόδια του. Μόνον όταν επιτρέπουμε στο Άγιο Πνεύμα να μας ξαναδείξει την επάρκεια του Κυρίου Ιησού λαμβάνουμε την αποκάλυψή Του και τότε θα βρούμε τον εαυτό μας να έχει αρπαχθεί με δύναμη εκεί ψηλά και να συνεχίζει με θάρρος, για να δει το Θεό να εργάζεται μαζί μας.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Στον ίδιο ακριβώς δρόμο

«Γιατί η κρίση θα είναι ανελέητη για όποιον δεν έδειξε έλεος. Το έλεος την κρίση δεν τη φοβάται.» Ιακ. 2:13

Μια φορά ένας πατέρας είχε ένα γιο. Σ' αυτόν καθώς και στη νύφη του, άφησε όλη την περιουσία του με την ελπίδα πως ο γιος θα τον γηροκομούσε. Πέρασε κάποιος καιρός, τα περιουσιακά του πατέρα φαγώθηκαν και η νύφη του άρχισε να γκρινιάζει πως δεν μπορούσαν να έχουν στα πόδια τους το «γέρο». Ο γιος συμφώνησε και ανακοίνωσε στον πατέρα του πως έπρεπε να πάει να μείνει σε κάποιο γηροκομείο. Έτσι μια μέρα πατέρας και γιος πήραν ένα σκονισμένο μακρύ δρόμο μέχρι το γηροκομείο, που ήταν έξω από την πόλη. Ο ηλικιωμένος άντρας ήταν αδύνατος και καταβεβλημένος. Σε μια στιγμή λέει του γιου του να καθόταν σε μια πέτρα να ξεκουραστεί για λίγο. Και κάθισε, έβαλε το κεφάλι του στα χέρια του και άρχισε να κλαίει. Ο γιος λιγάκι συγκινήθηκε και πλησίασε τον πατέρα του με καλοσύνη. «Όχι παιδί μου», του λέει αυτός, «δεν κλαίω για την κατάντια μου. Κλαίω για τις αμαρτίες μου. Πριν πολλά χρόνια τον ίδιο αυτό δρόμο έκανα και εγώ, με τον πατέρα μου, που τον άφησα να πεθάνει στο γηροκομείο».

Υπάρχει ο νόμος της ανταπόδοσης. Όχι μόνο για την ημέρα της Κρίσης αλλά από εδώ κάτω στη γη όπου ζούμε. Αυτό που κάναμε, θα το συναντήσουμε στη ζωή μας. Εάν δείξουμε αγάπη και έλεος, θα βρούμε κι εμείς έλεος. Εάν δείξουμε αδιαφορία και σκληρότητα, αυτά θα μας βρούνε. Και μάλιστα, όταν εμείς σχεδόν θα τα έχουμε ξεχάσει. Συνήθως ο θερισμός απέχει πολύ από τη σπορά.

Ο ύπνος

«Επομένως, ας μην κοιμόμαστε σαν και τους υπόλοιπους, αλλά να είμαστε άγρυπνοι και νηφάλιοι» Α' Θεσ. 5:6

Το ζωικό βασίλειο προσφέρει αρκετά παραδείγματα στάσεων ύπνου που φανερώνουν ότι μερικά ζώα ενώ φαίνονται ότι είναι ξύπνια, μπορεί στην πραγματικότητα να κοιμούνται βαθιά. Το άλογο μπορεί κυριολεκτικά να κοιμηθεί ενώ είναι όρθιο. Ο τεράστιος ιπποπόταμος παίρνει τον υπνάκο του ενώ επιπλέει πάνω στο νερό. Οι νυχτερίδες κοιμούνται κρεμασμένες ανάποδα και άλλα πολλά.

Και το συμπέρασμα είναι βλέποντας όλ' αυτά στο φυσικό μας περιβάλλον, πως υπάρχουν πολλές περιπτώσεις να κοιμηθεί ένας χριστιανός και να πεθάνει αιώνια, γιατί ο ύπνος είναι πολύ κοντά στο θάνατο.

- Να κοιμηθεί ενώ μπαινοβγαίνει σε μια εκκλησία, γιατί νομίζει ότι είναι ταχτοποιημένος και εξασφαλισμένος
- Να κοιμηθεί στο παράθυρο της συμβιβασμένης του ζωής, γιατί «παράθυρο» σημαίνει συμβολικά : ούτε μέσα - ούτε έξω.
- Να κοιμηθεί και να μη δουλέψει για τον Κύριο, να μείνει χωρίς καρπό, χωρίς χειρόβολα για τη Βασιλεία του Θεού.
- Να κοιμηθεί χωρίς προσευχή, ενώ το σπίτι του καίγεται από την αμαρτία και να χάσει τα παιδιά του αιώνια.
- Να κοιμηθεί κουρασμένος από το κυνήγι του ευρώ, των αγαθών, σπίτια, αυτοκίνητα, καταναλωτικά που δεν έχουν αξία στον Ουρανό.
- Να κοιμηθεί και να χάσει τη σωτηρία του Ιησού «παρ' ολίγον»

Ας ζητάμε από το Θεό να φυλάει την ψυχή μας από τον ύπνο του συμβιβασμού που σκοτώνει, από τον εφησυχασμό, από τη φυγή από την Αλήθεια Του.

1 ευρώ και 11 λεπτά

Ένα κοριτσάκι, πήρε τον κουμπαρά του κι άδειασε το περιεχόμενο. Μέτρησε τρεις φορές τα κέρματα, του για να μην κάνει κανένα λάθος. Ήταν 1 ευρώ και 11 λεπτά. Πήρε τα κέρματα και πήγε στο φαρμακείο της γειτονιάς. Ο φαρμακοποιός, εκείνη την στιγμή, μιλούσε με έναν καλοντυμένο κύριο και δεν πρόσεξε τη μικρή. Το κοριτσάκι έκανε κάποιο θόρυβο με τα πόδια του, αλλά τίποτε. Τότε πήρε ένα από τα κέρματα της και το χτύπησε πάνω στο γραφείο του. - "Τι θέλεις;" την ρωτά κάπως εκνευρισμένος εκείνος. "Δεν βλέπεις, ότι μιλώ με τον αδελφό μου, που έχω χρόνια να τον δω". Τότε η μικρή του είπε: - "Θέλω να σου μιλήσω για τον αδελφό μου, που είναι πολύ άρρωστος, και θέλω να αγοράσω ένα θαύμα!" - "Συγγνώμη", της απάντησε αυτός," αλλά δεν πουλάμε θαύματα". - "Ξέρετε, είπε το κοριτσάκι, ο αδελφός μου έχει κάτι στο κεφάλι του, που μεγαλώνει, κι ο μπαμπάς μου λέει, ότι μόνο ένα θαύμα θα μας σώσει. Λοιπόν, πόσο κοστίζει ένα θαύμα για να το αγοράσω; Έχω χρήματα…" .

Ο αδελφός του φαρμακοποιού, που παρακολουθούσε με ενδιαφέρον την συζήτηση, ρώτησε τη μικρή τι είδους θαύμα χρειαζόταν ο αδελφός της. - "Δεν ξέρω", του απάντησε με μάτια βουρκωμένα. "Εκείνο που ξέρω είναι, ότι χρειάζεται εγχείρηση και ο μπαμπάς δεν έχει τα χρήματα. Γι' αυτό, θέλω να πληρώσω εγώ, με τα δικά μου χρήματα". Στην ερώτηση του καλοντυμένου κυρίου, πόσα λεπτά έχει. Η μικρή του απάντησε: «1 ευρώ και 11 λεπτά, κι αν χρειασθούν και άλλα θα τα βρω». -" Τι σύμπτωση", χαμογέλασε ο καλοντυμένος κύριος. "Είναι το ακριβές αντίτιμο για ένα θαύμα, για ένα μικρό αδελφό. 1 ευρώ και 11 λεπτά!" Πήρε τα λεπτά, έπιασε τη μικρή απ' το χεράκι και της είπε: «Πάμε μαζί στο σπίτι σου για να δω τον αδελφό σου και τους γονείς σου και να κάνουμε το θαύμα».

Ο καλοντυμένος κύριος ήταν γνωστός νευροχειρουργός. Η εγχείρηση έγινε με επιτυχία και ο μικρός αδελφός επέστρεψε στο σπίτι του υγιής. - "Η εγχείρηση ήταν ένα αληθινό θαύμα", ψιθύρισε η μαμά. "Απορώ πόσο θα κόστισε". Η μικρούλα χαμογέλασε. Ήξερε ακριβώς πόσο κοστίζει ένα θαύμα..... «την πίστη ενός μικρού παιδιού…».

Γίνονται θαύματα αρκεί να έχουμε πίστη και μάτια για να τα δούμε!!!

Αληθινή αγάπη

Τι είναι αγάπη; Αγάπη είναι η απόλυτη επιθυμία και ευχαρίστηση για το ύψιστο καλό κάποιου άλλου. Η πραγματική αγάπη είναι τελείως ανιδιοτελής. Δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το δικό της συμφέρον και αποζητά το συμφέρον εκείνου που αγαπά. Αυτή ήταν η στάση του Θεού προς τον κόσμο. Αγάπησε τον κόσμο. Πραγματικά τον αγάπησε.

Κοίταξε κάτω στον κόσμο, όλο το πλήθος των ανθρώπων που έζησαν, ζουν και πρόκειται να ζήσουν στο μέλλον, και τους αγάπησε όλους, όλους ανεξαιρέτως! Όλο του το "Είναι" το αφιέρωσε σε άπειρη λαχτάρα να ωφελήσει και να ευλογήσει τον κόσμο. Χωρίς να λαμβάνει υπόψη Του το κόστος για τον Εαυτό Του, θα πλήρωνε το τίμημα για να ευλογήσει τον κόσμο.

"Σ' αυτό συνίσταται η αγάπη: όχι στο ότι εμείς έχουμε αγαπήσει το Θεό, αλλά στο ότι Αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό Του ως ιλασμό για τις αμαρτίες μας" (Α΄ Ιωαν. 4:10).

Ο νους του Χριστού μέσα μου

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μάς λέει ότι η πρώτη και μεγαλύτερη εντολή είναι να αγαπάς το Θεό με όλη σου την καρδιά, την ψυχή και το μυαλό (Ματθ. 22:37-38). Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να επιθυμούμε το μυαλό μας να είναι τελείως παραδομένο σε Εκείνον, με τον Χριστό, πραγματικά, να έχει τον απόλυτο έλεγχο του νου μας.

Ο σατανάς, φυσικά, περιφέρεται κρυφά για να επιτεθεί στον ένθερμο χριστιανό και να τον κρατήσει μακριά από την πλήρη αφιέρωσή του στο Θεό. Το μυαλό είναι ο κύριος στόχος της επίθεσής του. Η Βίβλος μιλά για "την παγίδα του διαβόλου" και την αιχμαλωσία των ανθρώπων να κάνουν το θέλημά Του (Β΄ Τιμ. 2:26).

Οι παγίδες δεν φαίνονται εύκολα. Ο σατανάς μπορεί να μας πιάσει και να μας κρατήσει αιχμάλωτους χωρίς να καταλάβουμε ότι έχουμε εξαπατηθεί. Ας εξετάσουμε τον εαυτό μας για να δούμε αν ο σατανάς έχει υπερισχύσει επάνω μας σε κάποιο από τα παρακάτω:

Η σημερινή πληθώρα πληροφοριών. Η Βίβλος λέει ότι τις τελευταίες μέρες η γνώση θα αυξηθεί (Δαν. 12:4). Η σημερινή πρόσβαση στην πληροφορία είναι ένας δυνατός πειρασμός για αυτούς που τους αρέσει να μαθαίνουν και να έχουν ένα ενεργό μυαλό. Τα περιοδικά, οι εφημερίδες, το ραδιόφωνο, η τηλεόραση, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, το διαδίκτυο, όλα αυτά προσφέρουν συνεχώς ενδιαφέρουσες, ελκυστικές πληροφορίες και μας δελεάζουν να σπαταλήσουμε υπερβολικό χρόνο επιθυμώντας τη γνώση, η οποία, αν και δεν είναι απαραίτητα επιζήμια, αποσπά το μυαλό μας από αυτό που είναι πιο ωφέλιμο πνευματικά και αιώνιας αξίας. Απαιτείται εγκράτεια και έλεγχος από το Θεό για να βάλει όριο σε όλα αυτά.

Το άγχος. Το άγχος για πολλά θέματα, μπλοκάρει το μυαλό μερικών ανθρώπων του Θεού. Το οικονομικό θέμα είναι ένα σύνηθες άγχος σήμερα. Η ασταθής οικονομική κατάσταση στον κόσμο, απαιτεί σοφή σκέψη στο χειρισμό των οικονομικών μας, αλλά πρέπει να εμπιστευόμαστε το Θεό και να μην ανησυχούμε. Η Βίβλος λέει σε όλους μας, οπουδήποτε και αν βρισκόμαστε ως προς τα οικονομικά: *"Για τίποτε να μη σας πιάνει άγχος, αλλά σε κάθε περίσταση τα αιτήματά σας να τα απευθύνετε στο Θεό με προσευχή και δέηση, που θα συνοδεύονται από ευχαριστία. Και η ειρήνη του Θεού, που είναι ασύλληπτη στο ανθρώπινο μυαλό, θα διαφυλάξει τις καρδιές και τις σκέψεις σας κοντά στον Ιησού Χριστό"* (Φιλιπ. 4:6-7).

Είναι δύσκολο να μην ανησυχείς όταν οι ανάγκες είναι υπαρκτές και παρούσες. Το σημερινό φαγητό από που θα μας έρθει; Πώς μπορώ να μεγαλώσω το ήδη συγκεκριμένο εισόδημά μου για να μπορέσω να πληρώσω τους λογαριασμούς του μήνα; Αγαπητοί, Αυτός που δεν είχε πού να κλείνει το κεφάλι Του, καταλαβαίνει (Λουκ. 9:58). Μας έχει πει: *"Τι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός Του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν. Μην αγωνιάτε, λοιπόν, για το αύριο, γιατί η αυριανή μέρα θα έχει τις δικές της φροντίδες. Φτάνουν οι έγνοιες της κάθε μέρας"* (Ματθ. 6:33-34). Και πάλι, μας έχει ειπωθεί: *"Αφήστε όλες σας τις φροντίδες σ' Αυτόν, γιατί Αυτός φροντίζει για σας"* (Α΄Πετ. 5:7). Το χέρι Του ταΐζει το μικρό σπουργίτι. Το μάτι Του είναι πάνω του όταν πέφτει. *"Μη φοβηθείτε, λοιπόν, γιατί εσείς αξίζετε περισσότερο από πολλά σπουργίτια"* (Ματθ. 10:29-31).

Ο Θεός κρατά τις υποσχέσεις Του. Κοίτα προς Αυτόν, με ειλικρινή προσευχή και με νηστεία αν χρειάζεται. Αντιστάσου στο διάβολο, που θέλει να σου κλέψει την ειρήνη και να σε καταπιέσει με σκέψεις άγχους, που θα εκμηδένιζαν την ικανότητά σου να κάνεις αυτό που μπορείς. Ψάλλε ύμνους και γράψε μέσα στην Αγ. Γραφή για λόγια πίστης και εμπιστοσύνης. Προφυλάξου κάτω από το πολύτιμο αίμα του Ιησού. Αντιστάσου στο διάβολο. Έχουμε την υπόσχεση ότι θα φύγει από πάνω μας μαζί με τα βάρη και τις ανησυχίες που μας καταπιέζουν.

Ο φόβος. Η Βίβλος μάς προειδοποιεί ότι τις τελευταίες μέρες, η καρδιά μερικών θα λιποψυχήσει από φόβο γι' αυτά που θα έρθουν στη γη (Λουκ. 21:26). Πόσο επιρρεπείς είμαστε στην αιχμαλωσία του φόβου - φόβος του να απομείνεις μόνος στα γηρατειά, φόβος για τη ζωή μας ή την περιουσία μας, φόβος αρρώστιας ή ανικανότητας, φόβος καταιγίδων, κ.α., και επί των ημερών μας, ο φόβος των τρομοκρατών και των ξαφνικών, απρόβλεπτων κακών πράξεών τους. Ο σατανάς θα χρησιμοποιήσει φόβο για να αναγκάσει τους ανθρώπους του Θεού να μην Τον υπακούν. Μερικοί που ακούν το κάλεσμα του Θεού, φοβούνται να πάρουν το ρίσκο να αφήσουν όλα σε Εκείνον, που έδωσε τη ζωή Του για εμάς στο Σταυρό και που υπόσχεται να είναι μαζί μας μέχρι το τέλος. Ο φόβος είναι ο μεγάλος εχθρός της πίστης. Για να συνέλθουμε από την παγίδα του φόβου, θα πρέπει να τρέφουμε την πίστη μας με τις υποσχέσεις του Θεού. Αν Του το ζητήσεις, ο Θεός θα σε κατευθύνει σε μερικές από τις "Μη φοβάσαι" υποσχέσεις Του.

Η δυσαρέσκεια. Στον "αναπτυγμένο κόσμο" σήμερα, η κοινωνία έχει απληστία και ζηλοφθονία, εκζήτηση του εαυτού και αγάπη προς τις ηδονές. Η Βίβλος μιλά κατά της γκρίνιας και του παράπονου (Αριθ. 11:1, Α΄Κορ. 10:10). Από την άλλη, ο Θεός μάς λέει ότι η ευσέβεια με την αυτάρκεια είναι μεγάλος πλούτος (Α΄Τιμ. 6:6). Αν ο σατανάς μάς κάνει να γογγύζουμε και να γκρινιάζουμε, να είμαστε δυστυχισμένοι και ανικανοποίητοι, κλέβει το Θεό από τη δοξολογία που πρέπει να λαμβάνει από εμάς, και επιφέρει τη δυσαρέσκεια του Θεού προς εμάς. Εάν δεν προσέξουμε, η αυτολύπηση θα υπερισχύσει και θα μας κάνει μίζερους και απελπισμένους.

Η Βίβλος μάς λέει: *" ...Αρκεστείτε σε όσα έχετε. Όπως είπε ο Θεός: Δε θα σ' αφήσω μόνον, ούτε θα σ' εγκαταλείψω"* (Εβρ. 13:5). Δεν είναι η αγάπη Του και η παρουσία Του και η προμήθειά Του στις ανάγκες μας αρκετή ώστε να γεμίσει την καρδιά και το μυαλό μας με χαρά, ευχαριστία και δοξολογία; Όσο περισσότερο γεμίζουμε το μυαλό μας με τον υπέροχο Σωτήρα μας και με τον ευλογημένο Λόγο Του, τόσο πιο πολύ θα οδηγούμαστε στη νίκη ενός εξαγνισμένου μυαλού, που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τους σκοπούς και το έργο του Κυρίου.

Πρέπει πάντοτε να είμαστε σε επαγρύπνηση. Εάν ήδη έχουμε πέσει στην παγίδα του εχθρού, ευτυχώς υπάρχει η συγχώρεση, αρκεί να εξομολογηθούμε και να εγκαταλείψουμε την αμαρτία τού να δίνουμε χώρο στο διάβολο και να στερούμε από το Θεό το σωστό μέρος που Εκείνος θα πρέπει να έχει μέσα στην καρδιά και στο μυαλό μας.

Ο γονέας μεσίτης προσευχής

«Και όταν τελείωναν οι ημέρες του συμποσίου, ο Ιώβ έστελνε και τους αγίαζε, και, καθώς σηκωνόταν το πρωί, πρόσφερνε ολοκαυτώματα, σύμφωνα με τον αριθμό όλων τους, επειδή, ο Ιώβ έλεγε: Μήπως οι γιοί μου αμάρτησαν, και βλασφήμησαν τον Θεό στην καρδιά τους. Έτσι έκανε ο Ιώβ, πάντοτε» (Ιώβ 1:5).

Τι όμορφη εικόνα ενός ανθρώπου στου οποίου την καρδιά ζει ο φόβος του Θεού! Ο Ιώβ φοβόταν μήπως τα παιδιά του αμαρτήσουν ενάντια στο Θεό ή Τον εγκαταλείψουν. Ήταν τόσο βαθιά συνειδητοποιημένος για την αδυναμία της ανθρώπινης φύσης ώστε, ακόμη κι' αν δεν γνώριζε για κάποια συγκεκριμένη αμαρτία στη ζωή τους, η σκέψη και μόνο ότι θα μπορούσαν να βρεθούν σε συνθήκες πειρασμού τον φόβιζε. Είχε τόσο πολύ καταλάβει τη θέση του και την ευθύνη του σαν γονέας, ώστε ανέλαβε αυτός ο ίδιος την συνεχή προσφορά της θυσίας που χρειαζόταν.

Το βιβλίο του Ιώβ πιθανώς να είχε ολοκληρωθεί και χωρίς αυτή την εικόνα, αφού η καταγραφή της υπομονής και της πίστης του Ιώβ είχε ήδη αναφερθεί, αλλά θα είχαμε χάσει ένα πολύ χρήσιμο μάθημα ότι η αφιέρωση ενός γονέα στο Θεό περιλαμβάνει και την οικογενειακή ζωή. Ας μάθουμε το μάθημα που μας διδάσκει το παράδειγμά του.

Ένας μεγάλος φόβος παράβλεψης της αμαρτίας της δικής του ή των παιδιών του, είναι ένα από τα σημάδια ενός σοφού χριστιανού.

Πόσο επιπόλαιες είναι συχνά οι απόψεις μας για την αμαρτία! Κάτω από την εμφάνιση του τι είναι καλό και αγαπητό, η αμαρτία μπορεί να κρυφτεί. Τα παιδιά μας μπορεί να μεγαλώνουν αποκηρύσσοντας το Θεό από την καρδιά τους! Οι γονείς ας ζητήσουν από το Θεό να τους δώσει μια σωστή αίσθηση του τι είναι αμαρτία στα παιδιά τους, την κατάρα της αλλά και τη δύναμή της.

Κάθε γονέας γνωρίζει ότι υπάρχουν φορές και μέρη όπου το παιδί τους μπορεί περισσότερο να επηρεαστεί και να παραδοθεί στον πειρασμό. Ένας προσευχόμενος γονιός πρέπει να κάνει αυτό που έκανε ο Ιώβ, όπου προσευχήθηκε γι' αυτούς.

Η προσευχή μεσιτείας είναι ένα μυστικό της δύναμης και της ευλογίας των γονέων. Οι γονείς πρέπει να προσεύχονται ένθερμα, ώστε ο Θεός να φωτίσει την καρδιά τους και να υπερισχύσει η προσευχή για τα παιδιά τους. Στην οικογενειακή μας ζωή, η πρώτη μας φροντίδα δεν πρέπει να είναι η προσωπική μας ευτυχία ή η φροντίδα της κάλυψης όλων των καθημερινών αναγκών, αλλά η παράδοση του εαυτού μας, σαν υπηρέτες της χάρης Του, για τον αιώνιο σκοπό του Θεού, τη διάσωση των παιδιών μας από την αμαρτία. Και η οικογενειακή μας ζωή από τώρα και στο εξής θα φωτίζει με την παρουσία του ίδιου του Θεού και με τη χαρά και προσδοκία της ουράνιας κατοικίας.

Το υψηλό και άγιο κάλεσμά μας

Γράφοντας στις εκκλησίες, όπου ο Θεός είχε χρησιμοποιήσει τον Απόστολο Παύλο να ξεκινήσει και να διαπαιδαγωγήσει, ο Παύλος απευθύνεται στους πιστούς ως *"αγίους"*. *Στην εκκλησία των Κορινθίων έγραψε "στους αγιασμένους μέσα στο Χριστό Ιησού, στους κλητούς αγίους"* (Α΄Κορ. 1:2), και γράφοντας πάλι, απευθύνεται σ' αυτούς όπως σε όλους στην Αχαΐα ως *"αγίους"* (Β΄Κορ. 1:1). Ο Παύλος γράφει *"προς τους αγίους που είναι στην Έφεσο"* (Εφεσ. 1:1) και *"προς όλους τους αγίους στο Χριστό Ιησού που είναι στους Φιλίππους"* (Φιλιπ. 1:1) και *"προς τους άγιους και πιστούς αδελφούς στο Χριστό που είναι στις Κολοσσές"* (Κολ. 1:2).

Όλους τους πιστούς ο Παύλος τούς αποκαλεί αγίους! Τώρα αυτό δεν σημαίνει ότι ολόκληρη η συμπεριφορά αυτών των πιστών ήταν αυτό που θα αποκαλούσαμε άγια συμπεριφορά. Ο Απόστολος Παύλος λυπήθηκε και μερικές φορές έκλαψε για τη χαλαρότητα και αμαρτωλή στάση ορισμένων πιστών σ' αυτές τις εκκλησίες. Αλλά το να τους αποκαλεί ο Παύλος ως *"πιστούς"*, αποτελεί γι' αυτούς μια σοβαρή υπενθύμιση της κλήσης του Θεού προς αυτούς. "Άγιος" έχει την έννοια του καθαρού, του αφιερωμένου, του όσιου.

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει τα καλλίτερα παραδείγματα γι' αυτούς που εκτιμούν και επιθυμούν πολύ να ζήσουν την κλήση τους από το Θεό. Γι' αυτό το λόγο, ο Παύλος εκφράζει το πάθος της καρδιάς του: *"Τρέχω προς τον σκοπό για το βραβείο της άνω κλήσης του Θεού ενωμένος με τον Χριστό Ιησού"* (Φιλιπ. 3:14). Στον Τιμόθεο ο Παύλος έγραψε γι' αυτό ως μία *"κλήση άγια, όχι κατά τα έργα μας, αλλά κατά την δική του πρόθεση και χάρη, η οποία μας δόθηκε μέσω του Χριστού Ιησού προαιωνίως"* (Β΄Τιμ. 1:9). Προς τους Θεσσαλονικείς ο Παύλος έγραψε *"πως καθέναν από εσάς ξεχωριστά, όπως ένας πατέρας κάνει στα δικά του παιδιά, σάς προτρέπαμε και σας παρηγορούσαμε και σας εξορκίζαμε στο να περπατάτε άξια του Θεού, ο οποίος σας καλεί στη δική του βασιλεία και δόξα"* (Α΄Θεσ. 2:11-12).

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους Επιστολής μάς μιλάει γι' αυτό ως *"επουράνια κλήση"* (Εβρ. 3:1). Ας προσέξουμε τον Απόστολο Πέτρο, που άκουσε λόγια από τα ίδια τα χείλη του Ιησού και που είδε από πρώτο χέρι την καθημερινή ζωή του Χριστού για τρία περίπου χρόνια. Ο Πέτρος έγραψε: *"...καθώς εκείνος που σας κάλεσε είναι άγιος, έτσι κι εσείς να γίνετε άγιοι σε κάθε διαγωγή επειδή, είναι γραμμένο: «Άγιοι να είστε, επειδή εγώ είμαι άγιος»* (Α΄Πετρ.1:15-16). Πάλι ο Πέτρος έγραψε: *"Καθώς η θεία δύναμή του είναι που μας έχει δωρίσει όλα όσα συντελούν στη ζωή και την ευσέβεια διαμέσου της επίγνωσης εκείνου που μας κάλεσε με τη δική του δόξα και αρετή"*. Επιπλέον ο Πέτρος παροτρύνει: *"...Αδελφοί, φροντίστε να κάνετε βέβαιη την κλήση σας και την εκλογή σας"* (Β΄Πετρ. 1:3, 10).

Δεν είναι θαυμάσιο που ο Θεός μάς καλεί έξω απ' το σκοτάδι στο θαυμαστό Του φως! (Α΄Πετρ. 2:9). Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε που έχουμε "αυτιά" για ν' ακούμε την κλήση του Θεού! Πόσο σπουδαίο ν' ανταποκρινόμαστε θετικά σ' αυτή την κλήση! Ο Θεός εξαγνίζει την καρδιά μας με την πίστη (Πράξ. 15:9). Ό,τι ο Θεός έχει εργαστεί μέσα μας πρέπει να το ζήσουμε έξω στη ζωή μας, νεκρώνοντας τον παλιό άνθρωπο από το πνεύμα που κατοικεί μέσα μας, εκδυόμενοι τον "παλιό άνθρωπο" της αμαρτίας και ενδυόμενοι το *"νέο, που ανακαινίζεται σε επίγνωση κατά την εικόνα εκείνου που τον δημιούργησε"* (Κολ. 3:10).

Όπως ο Απόστολος Παύλος, ας προσπαθήσουμε και εμείς να περπατήσουμε με άξια του Κυρίου για χάρη Του, για το σκοπό Του και την ευαρέσκειά Του. Δεν αναζητούμε να είμαστε άγιοι πάνω σε βάθρο που να είναι σεβαστοί από τους ανθρώπους, αλλά άγιοι πλήρεις Πνεύματος Αγίου, ταπεινά υπηρετούντες στο σπίτι, στην εκκλησία, στην εργασία, στον ιεραποστολικό αγρό, οπουδήποτε ο Θεός μάς οδηγήσει.

Εγκαταλείποντας την αμαρτία, ας κάνουμε συνεχή και επίμονη προσπάθεια για την πληρότητα της υψηλής και άγιας και επουράνιας κλήσης Του για τη δόξα Του και για την περαιτέρω εκπλήρωση του σκοπού Του, ώστε τα πλήθη που είναι μακριά Του να εισέλθουν μαζί μας στην αιώνια δόξα Του (Α΄ Πετρ. 5:10).

Καταραμένος ο άνθρωπος που σε άνθρωπο ελπίζει, που από Μένα απομακρύνεται και στηρίζεται σε ανθρώπινη δύναμη.

Ευλογημένος όμως είν' ο άνθρωπος που ελπίζει σ' Εμένα και μ' εμπιστεύεται. Θα είναι σαν το δέντρο το φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του προς το ποτάμι και δε φοβάται όταν έρχεται ο καύσωνας, αλλά μένουν τα φύλλα του καταπράσινα, αδιαφορεί για τον καιρό της ξηρασίας κι αδιάκοπα καρποφορεί.

Ιερεμίας 17:5-8

Αγάπη στον υπέρτατο βαθμό

"Καθώς με αγάπησε ο Πατέρας κι Εγώ εσάς αγάπησα, μείνετε μέσα στην αγάπη τη δική Μου" (Ιωαν. 15:9).

Ας πιστέψουμε χωρίς καμία αμφιβολία ότι ο Ιησούς μάς αγαπά. Αυτό σημαίνει ότι, εάν πραγματικά μένουμε μαζί Του, μας αγαπά απεριόριστα. Για να μπορεί να πείσει την καρδιά μας για το μεγαλείο της στοργής Του, μας αποδεικνύει πάντα έμπρακτα την αγάπη Του στον υπέρτατο βαθμό. Κοιτά όχι τις γήινες αγάπες, αλλά τη μεγαλύτερη αγάπη του ουρανού, και λέει: *"Καθώς με αγάπησε ο Πατέρας κι' Εγώ εσάς αγάπησα"*.

Η αγάπη του Χριστού ας γίνει το θεμέλιό σας. Για σας η αγάπη και η ζωή ας γίνουν η ίδια λέξη! Θα πρέπει να μας απορροφήσει, να μας ρουφήξει η αγάπη του Θεού μέχρις ότου να: *"Ζω, λοιπόν, όχι πια εγώ, αλλά ζει μέσα μου ο Χριστός"* (Γαλ. 2:20).

Και όταν βαπτισθείτε μια φορά απ' αυτή την αγάπη, συνεχίστε μέσα της. Ο Χριστός δεν σας αγαπά σήμερα και σας απορρίπτει αύριο. Πώς γίνεται, σήμερα, να είστε τόσο χαρούμενοι στον Κύριο, και αύριο να είστε τόσο κατσούφηδες; Θα πρέπει ακλόνητα να μένετε μέσα στην αγάπη Του!

Η προσδοκία μας είναι να κοιτάμε ψηλότερα και πιο άγια! Ότι έχουμε πετύχει, ας μένουμε μ' αυτό και ας ζητούμε χάρη για να προχωρήσουμε σε κάτι περισσότερο. Αυτό εννοεί ο Κύριός μας όταν μας λέει: *"...Μείνετε μέσα στην αγάπη Μου"*; (Ιωαν. 15:9). "Ω", λέει κάποιος "μας αναθέτεις δύσκολη αποστολή". Όχι, έχω θέσει ενώπιόν σας ένα ευχάριστο προνόμιο, αλλά ομολογώ ότι δεν θα το φτάσετε με τη δική σας δύναμη, όταν είστε μόνοι σας. Σας μιλώ σαν να είστε του Χριστού και καθώς είστε του Χριστού, τότε όλη η δύναμη σάς έχει δοθεί! Εξασκείστε σ' αυτή τη δύναμη!

Ο Αγαπημένος μου είναι δικός μου και εγώ δικός Του. Και μέχρι να χαράξει η μέρα και να φύγουν οι σκιές, η ψυχή μου θα γιορτάζει με την αγάπη Του και θα χαίρεται και θα ευφραίνεται σ' Αυτόν!

Ας προσευχηθούμε μαζί με τον Ιερεμία (Κεφ.14)

2 Όλος ο Ιούδας πενθεί και οι πόλεις του αργοπεθαίνουν. Οι κάτοικοί του κάθονται καταγής θρηνώντας, η Ιερουσαλήμ φωνάζει για βοήθεια.
4 Η γη έχει σκάσει από την έλλειψη βροχής, οι γεωργοί απελπισμένοι έχουν σκεπάσει κι αυτοί πένθιμα το κεφάλι τους.
5 χορτάρι δεν υπάρχει.
6 Τ' άγρια γαϊδούρια στέκονται στα ψηλώματα και τον αέρα οσμίζονται σαν τα τσακάλια· τα μάτια τους κουράζονται να ψάχνουν για χορτάρι, γιατί δε βρίσκουν πουθενά.
7 «Κύριε, οι ανομίες μας μαρτυρούν εναντίον μας! Βοήθησέ μας όμως, όπως μας υποσχέθηκες. Πολλές είναι οι αποστασίες μας, σ' Εσένα έχουμε αμαρτήσει.
8 Εσύ η μόνη ελπίδα του Ισραήλ, ο σωτήρας του στον καιρό της θλίψης.....Αλλά Εσύ, Κύριε, είσαι ανάμεσά μας και σ' Εσένα ανήκουμε. Μη μας εγκαταλείψεις!»
10 Ο Κύριος μού είπε γι' αυτό το λαό: «Επειδή τους αρέσει να περιπλανιούνται ξέφρενοι, γι' αυτό Εγώ, ο Κύριος, δεν είμαι ευχαριστημένος μαζί τους· δε θα ξεχάσω την ανομία τους και θα τιμωρήσω τις αμαρτίες τους.....
17 Ο Κύριος μού είπε ακόμη: «Πες τους αυτά τα λόγια: Τα μάτια μου χύνουν δάκρυα μέρα νύχτα ασταμάτητα, γιατί ο λαός μου πληγώθηκε βαριά και χτυπήθηκε σκληρά.
18 Βγαίνω στην πεδιάδα, βλέπω τους σκοτωμένους στον πόλεμο· μπαίνω στην πόλη, βλέπω τους νεκρούς από την πείνα. Ακόμα κι οι προφήτες και οι ιερείς τριγυρίζουν αδιάφοροι στη χώρα».
22 **Κύριε, Θεέ μας, σ' Εσένα ελπίζουμε**....».

Ευχόμαστε σε όλους τους αδελφούς και φίλους αναγνώστες

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Χριστός είναι η ζωή μας

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι η πληρότητα του Θεού, της σοφίας Του, η δύναμη και η αγάπη. Από την πληρότητά Του έχουμε όλοι λάβει χάρη εξαιτίας της χάρης Του (Ιωα. 1:16). Σε Αυτόν είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης (Κολ. 2:3). Ο Κύριος Ιησούς είναι ο Μόνος αγαπητός και Αρχηγός των αρχηγών ανάμεσα σε χιλιάδες. Είναι το Ρόδο του Σαρόν, το Κρίνο της Κοιλάδας, ο Βασιλιάς των βασιλιάδων και ο Κύριος των κυρίων (Άσμα Ασμάτων 5:10, 16, 2:1, Αποκ. 17:14, 19:16, Α΄ Τιμ. 6:15).

Και Αυτός ο ένδοξος Σωτήρας είναι η ζωή κάθε πιστού. Σε Αυτόν βρίσκουμε όλες τις επιθυμίες της καρδιάς μας. Από Αυτόν πίνουμε το νερό της ζωής δωρεάν, νερό ζωής που δεν σε απογοητεύει. Από Αυτόν λαμβάνουμε από λεπτό σε λεπτό, το φως, τη δύναμη, την ειρήνη και τη χαρά. Εξαιτίας Του η ζωή είναι θριαμβευτική και έχουμε μέσα από Εκείνον, μια συνεχή νίκη έναντι της αμαρτίας. Η ζωή Του, η δύναμή Του, η νίκη Του, η χαρά Του, η πληρότητά Του, γίνονται δικά μας.

Με τη χάρη Του απολαμβάνεις αυτή τη θριαμβευτική ζωή; Μόνον ο Κύριος Ιησούς μπορεί να μεταμορφώσει τη ζωή σου και να ικανοποιήσει τις βαθιές αναζητήσεις της ψυχής σου. Δεν είναι ένα δόγμα, ένα σύμβολο, μια εκκλησία, ή το ψάλσιμο ύμνων, ή ακόμη και η ακρόαση κηρυγμάτων. Όλα αυτά μπορεί να δείχνουν προς Εκείνον, αλλά δεν είναι ο Ίδιος ο Κύριος. Είναι πολύ μεγαλύτερος από αυτά και πρέπει να είναι ο πόθος κάθε αληθινού πιστού.

Μπορεί να έχουμε σωστό δόγμα, αλλά ωστόσο να γνωρίζουμε λίγα για τη νίκη πάνω στον εαυτό μας και για τη χαρά της άμεσης κοινωνίας μαζί Του. Αλλά όταν συνειδητοποιήσουμε ότι ο Χριστός είναι ο σκοπός μας, η ζωή μας, το παν για εμάς, θα βρούμε μέσα Του την αυτάρκειά μας για όλα τα πράγματα. Όχι μια θρησκεία, αλλά ο Κύριος Ιησούς ενθρονίστηκε στην καρδιά και στη ζωή σου. "*Γιατί για εμένα το να ζω είναι ο Χριστός...*" (Φιλιπ. 1:21).

Αγαπητοί, έχετε μεταβεί δια πίστεως στο μέρος που λέγεται Γολγοθάς. Έχετε καθαρισθεί από κάθε αμαρτία με το πολύτιμο αίμα Του. Αλλά έχετε παραδώσει τελείως την καρδιά και τη ζωή σας σε Αυτόν που σας αγάπησε και έδωσε τον Εαυτό Του για σας και τώρα είναι στα δεξιά του θρόνου του Θεού, ζώντας παντοτινά για να μεσιτεύει για μας (Εβρ. 7:25);

Μακάρι ο Κύριος να μας αξιώσει η ζωή μας να είναι τελείως παραδομένη σε Εκείνον, έτσι ώστε η άφθονη ζωή Του να ρέει μέσα από εμάς στους άλλους.